

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 14

**Presidència
de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero**

Sessió celebrada dia 22 de març del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 814/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls a la creació de centres integrats de primària i secundària a l'illa d'Eivissa. 186

2) RGE núm. 1334/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesa de diàleg permanent entre les federacions de pares i mares d'alumnes i l'administració. 189

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Sí, presidenta. Gabriel Martí substitueix Marga Serra.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Esperança Marí, Xico Tarrés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Passam a l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 814 i 1334/12.

1) Proposició no de llei RGE núm. 814/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls a la creació de centres integrats de primària i secundària a l'illa d'Eivissa.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 814/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls a la creació de centres integrats de primària i secundària a l'illa d'Eivissa, té la paraula l'Hble. Sra. Esperança Marí, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Som conscients que no vivim la millor etapa de la nostra història per dedicar-nos a fer innovacions en el sistema educatiu, però aquesta proposició no de llei que presentam no inventa, en principi, res de nou sinó que només pretén ampliar un model que ja està inventat i que aquesta diputada, per les raons que exposaré tot seguit, considera que pot funcionar i que és interessant de dur-lo endavant.

Certament, el nostre sistema educatiu constitueix una font constant de preocupació i no arribam, a vegades, a trobar el camí per millorar-lo ni les bases per a un consens en aquests temps. I mentrestant comptam amb un alumnat sovint desencisat, poc motivat amb uns índex de fracàs escolar o d'abandonament prou elevats. És ben veritat que les causes d'aquests elevats índexs de fracàs escolar no es poden atribuir de manera generalitzada al sistema educatiu de les Illes Balears. També s'han de tenir en compte els elements crítics de la nostra societat, com el canvi demogràfic, els problemes socials, les desestructuracions familiars i un llarg etcètera que tampoc no és aquí ni el moment per desglossar, però són tots factors que dificulten els bons resultats acadèmics i fan més difícil la tasca d'aprendre i d'ensenyar.

Però bé, tots nosaltres tenim unes responsabilitats a l'hora de planificar sobre educació i de mirar de donar respostes a les problemàtiques que tenim plantejades. De fet, tot això s'hauria de tractar a l'hora d'assentar les bases per a un futur pacte per a l'educació, que entenem que és necessari per al futur de les Illes Balears i que hauríem d'aconseguir amb un ampli acord parlamentari. Un pacte per a l'educació que s'hauria de plasmar

en una llei de l'educació de les Illes Balears que instauràs un model educatiu propi per a les nostres illes. Mentre treballem en aquest procés més gran, més ampli, de més abast, emperò, ens hem de plantejar nous reptes i noves oportunitats a través de petites modificacions que puguin ser positives per al nostre sistema.

No és que la proposició no de llei que avui presentam sigui estrictament una novetat -ja ho hem dit-, s'ha aplicat aquest model en centres concertats i de l'escola privada i també en centres públics, això vol dir que possiblement és un model que pot funcionar i que possiblement també seria interessant poder-li donar una oportunitat més àmplia. Optar per aquests tipus de centres integrats de primària i secundària en un mateix centre té tota una sèrie d'avantatges que voldria fer-los avinents.

D'una banda, i aquesta és una qüestió important en temps de carestia, es tracta d'optimitzar recursos. Per tant, aquest seria un dels punts possiblement interessant. També suposa un estalvi perquè fa al transport escolar, quant a professorat, etc., perquè en determinats àmbits una sola persona pot fer tasques corresponents als diversos nivells d'ensenyament aprenentatge, per tant, s'optimitzen recursos i això és important. I, quan dic optimitzar recursos no vol dir que automàticament s'hagi de pensar que hi ha una pèrdua de qualitat de l'ensenyança sinó, senzillament, optimització de recursos.

Però bàsicament, i aquesta és per a mi la raó més important, aquest model contribueix a l'arrelament dels infants i la seva vinculació amb l'escola on estudien. Aquest, per a mi, és el punt més fonamental. Un element que produeix desafecció és el canvi de l'escola primària a l'institut, que es produeix en plena adolescència o preadolescència avui en dia. En determinats àmbits, com els urbans, això és inevitable, però a certes àrees això es pot evitar a través del model de centres integrats de primària i secundària.

Voldria remarcar que a l'illa d'Eivissa, a causa del poblament disseminat que històricament ha caracteritzat aquesta illa, és un bon lloc per dur endavant aquest projecte i per comprovar el bon funcionament. El tipus de poblament d'Eivissa és diferent del més general a les Balears, propi de Mallorca i de Menorca, articulat al voltant de viles, de nuclis urbans consolidats; a Eivissa la població és dispersa i aquesta circumstància afavoreix la creació d'aquests tipus de centre.

Finalment, proposava a la proposició no de llei una sèrie de casos, d'exemples, com el de Santa Gertrudis o també ampliable a un altre centre o a un altre nucli de població que seria Sant Josep de Sa Talaia. Són centres en expansió, són centres que no tenen centres de secundària i que, per tant, la seva expansió poblacional obligarà en uns terminis futurs immediats a crear centres de secundària, bé a eixamplar i fer nous centres de primària o bé a continuar eixamplant els instituts de secundària que es troben concentrats en els nuclis de població capitals. Jo entenc que més que créixer instituts de secundària avui dia es creen, diríem, uns ambients possiblement no prou positius, amb la situació que es viu dins aquests centres de secundària, que els converteixen en macrocentres de secundària. Per tant, possiblement optimitzar centres de primària allargant un any, dos anys, tres anys, segons els projectes de cadascun d'aquests centres seria, des del meu punt de vista, per a la població d'aquests nuclis, tipus Santa Gertrudis o Sant Josep, seria molt

positiu per a l'arrelament d'aquests al·lots i de tots els estudiants que hi ha en aquests moments en aquests nuclis. Per tant, molt breument, però res més a afegir, ara per ara.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per part del nostre grup vull anunciar el vot favorable a aquesta proposició no de llei que sota un títol un poc que indueix a confusió perquè pareix que es refereix a Eivissa quan en realitat, quan un després veu la proposta d'acord, afecta totes les Illes Balears. En qualsevol cas, nosaltres pensam que la reflexió que es fa per a Eivissa, i per ventura amb els afegits locals que té per motivar millor encara aquesta demanda, és d'aplicació realment a totes les Illes i ho és, fins i tot, el mateix pacte social per a l'educació, aquest document inicial, també ho apunta. Jo crec que és positiu que els nins, no només a primària i a secundària sinó que si poguésser des dels tres anys o, com a mínim, el segon cicle de tres a setze o fins i tot de tres a devuit, es puguin concentrar dins un mateix col·legi doncs té tots els avantatges que ha apuntat la portaveu, d'entrada, sobretot, com s'ha dit, per als alumnes per crear els mínims trastorns a aquestes edats, per mantenir els amics i per mantenir l'arrelament i fins i tot el projecte educatiu del centre. Ja va crear prou distorsions en aquell moment la decisió de separar primària i secundària en els dotze, aquell canvi dins l'ESO, i el que va representar quant als canvis de centres i supòs que la dificultat, també, després d'haver duit tots els catorze anys als setze, que no es va poder fer, i que va suposar -com dic- un trasbals.

Crec que si la nova planificació i la planificació de futur, tenint en compte els centres existents, ja té en compte aquesta consideració tendrem tots els avantatges, primer d'arrelament dels alumnes i de profit, però també, com es deia, d'optimització de recursos, pensem en recursos com ara els menjadors, per dir uns altres dels que s'han dit o de tot el que sigui la situació administrativa, que és evident que els té.

Per cert, jo diria que és un avantatge compartiu que té majoritàriament la concertada, que a nivell competitiu és un dels elements que té com a atractiu, que normalment entres el nins als tres anys i surt als setze o als devuit. Per tant, crec que és un element que s'ha de tenir molt en compte en la nova planificació sempre i quan després, evidentment, si té algun efecte al respecte sigui compensat adequadament el nivell que el transport escolar sigui diligent i permeti tots els desplaçaments que calguin i no suposi desarrelaments addicionals sinó ben al contrari.

Per tant, en aquest sentit ens sembla bé, crec que és una idea que hem d'afrontar entre tots i amb les dificultats econòmiques que afrontam diferia la seva contribució i, per tant, creim que serà positiu que es tenguí en compte a l'elaboració dels mapes escolars.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes a tots. Jo crec que després d'haver escoltat els diputats que m'han precedit pens que podem subscriure el que ells han manifestat en més d'un 90% i que segurament no serà difícil que avui en aquest tema puguem arribar a un acord per part de tots els grups.

Certament, la situació de l'educació en la nostra comunitat és complicada i requerirà de nous plantejaments que rompin d'alguna manera amb la tònica dels últims anys per poder sortir d'una dinàmica que ens ha portat a índexs de fracàs escolar elevats i molt preocupants. Segurament, causes hi ha moltes i diverses, jo tampoc no em vull estendre ara a analitzar-les, però moltes les coneixem tots. Ara bé, les conseqüències sí que són clares i precises.

Per a una societat que valora tant el coneixement com és la nostra el fracàs escolar condueix a una situació de fracàs personal, de baixa autoestima i en alguns casos també d'exclusió social, provocant una fragmentació social entre aquells que triomfem en els estudis i aquells que fracassen i abandonen prest el sistema. Tal vegada, la situació tan crítica que ara vivim, amb la taxa d'atur que experimenten molts universitaris, provoqui alguns canvis en aquesta percepció, però això ja es veurà d'aquí uns anys amb més nitidesa. Ara per ara el que tenim és un sistema educatiu que precisa de canvis, si volem que els resultats millorin, i aquests canvis no han de passar, exclusivament, per l'increment del finançament, primer perquè ara mateix és totalment inviable i, segon, perquè l'experiència ja ens diu que en el temps, en el període en què el nostre sistema educatiu ha estat millor finançat això no ha implicat una millora directa i proporcional dels resultats.

Des que la LOGSE es va implantar s'ha incrementat el finançament en un 60% i, paral·lelament, l'abandonament escolar s'ha incrementat en un 40%. Per tant, com dic, no implica un millor finançament un millor nivell de coneixement per part dels escolars, no és gens proporcional. Per tant, el que es requereix són canvis estructurals i canvis de model, canvis de base i modificar la LOE, que ha convertit Espanya en un país mediocre quant a resultats educatius. També seria fonamental aconseguir una major implicació de la família, que pensam que té un paper fonamental i que en determinats casos desatén l'aspecte educatiu dels infants.

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats té l'objectiu de millorar l'educació a les Illes Balears. També té l'objectiu d'incrementar la satisfacció de la ciutadania amb relació als serveis que presten els centres escolars. Des del nostre àmbit es treballa per arbitrar nous mecanismes de millora de l'escola pública i de l'educació i potenciar iniciatives que donin eines als mestres i professors per superar les mancances del nostre sistema educatiu i per disminuir les altes taxes d'abandonament escolar. L'escola té la seva justificació quan la taxa educativa que desenvolupa és eficient i eficaç i s'imparteix amb competència i professionalitat docent per sobre de les limitacions econòmiques que es donen a la situació actual.

El model que es planteja en la proposició no de llei d'una escola integrada d'infantil, primària i secundària ja es dona als centres privats i als centres concertats. La pràctica ens demostra que és un model que funciona als centres privats, en aquests centres hi conviuen nins de tres anys amb joves de devuit sense cap problema i també tenen el gran avantatge d'evitar el canvi de centre en la vida educativa de l'infant abans de la Universitat. Aquest model també s'aplica a altres comunitats autònomes, com és el cas de la de Madrid, on des del 2006 hi ha centres integrats de primària i secundària.

Per tant, aquest model integrat, que el Grup Socialista proposa, és el que ha defensat sempre el Partit Popular i celebrem que una persona, com és la Sra. Marí, que per la seva experiència i el seu coneixement dins el món educatiu, sabem que parla amb coneixement de causa, mostri que també està a favor del model de centre integrat de primària i secundària que sempre hem volgut nosaltres, perquè hi creim i perquè consideram que és molt més positiu que el que ara tenim a la nostra comunitat autònoma a l'ensenyament públic. Pensam també que va ser una gran errada quan governs d'esquerreres varen modificar el model que hi havia abans per l'actual. Així, estam totalment d'acord amb el que vostè proposa en els punts número 1 i número 2, però, ens agradaria incloure a la redacció d'aquests punts que fos d'acord amb les reformes educatives que vol promoure el Govern central, que ja ha anunciat, i també d'acord amb el Pacte per a l'educació que les Illes Balears faran. Precisament avui, després d'aquesta comissió, es constituirà la ponència que ha de desenvolupar aquest pacte.

Com dic, estam en sintonia amb les seves propostes, però si anam precisament a fer una tasca important, des de tots els partits i des de tot l'àmbit educatiu per obtenir un full de ruta comú i consensuat que ens marqui el camí a seguir en el futur pròxim, creim sincerament que l'acord que puguem prendre ara hauria d'estar supeditat als termes en què finalment quedi concretat l'esmentat pacte educatiu.

I, pel que fa al tercer punt, és cert que a la localitat de Santa Gertrudis hi ha projectada l'ampliació del centre d'infantil i de primària d'una línia a dues línies de primària. Precisament l'altre dia parlàvem que l'Ajuntament de Santa Eulària havia pres un acord de Ple per finançar inicialment aquestes obres, igualment també per finançar les obres del nou institut de Santa Eulària. I, precisament, perquè està previst aquest nou institut a Santa Eulària, un tema que finalment s'ha pogut resoldre després de molts anys de necessitar-ho i de parlar-ho, pensam que tal vegada no estam segurs que ara sigui el moment oportú per demanar al Govern que faci nous plantejaments en aquest tema i en aquest municipi, que té un gran problema educatiu per

resoldre i que es comença a veure la solució. No dic que no estiguem d'acord amb la seva proposta sinó que tal vegada no convé anar ara a embullar massa el Govern i que es desfaci o es retardi algun acord ja pres.

De tota manera, vostè, tal com ha redactat la proposta, només demana que s'estudiï la possibilitat d'ampliar un model que, com ja he dit, a nosaltres ens sembla molt encertat i per això també voldríem donar suport a aquest tercer punt, però, li reiteram, com en els altres dos anteriors, que seria necessari per a nosaltres que es tingués en compte que és un acord que s'ha de prendre en funció del que defineixi el Pacte educatiu i també en funció de les reformes educatives que anuncia el nou govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Palau. Per contradiccions, Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, dues paraules i després sí que demanaria un recés d'un minut per acabar de fer una redacció que es pugui consensuar.

En primer lloc, òbviament, donar els agraïments pels consensos i pel suport i, sobretot, dir que valor molt positivament que no hi hagi recances a l'hora d'introduir la possibilitat d'articular aquests tipus de centres integrats. Ja sé que la paraula confon perquè com que hi ha centres d'FP integrats i per tot hi ha integrats, però era per tampoc no copiar les terminologies que apareixen a altres lleis educatives, com poden ser la de Catalunya o la de Madrid, per no -diríem- assentar precedent amb un nom vaig intentar agafar un genèric, i potser per això ve aquesta confusió. Per tant, podem parlar de centres integrats de primària i de secundària o centres de primària i de secundària en un, però, bé, senzillament era per no marcar un nom perquè pens que el nom ja el trobaran en el seu moment el document o la llei que surti d'aquest parlament de l'educació de les Illes Balears.

Però també he de dir-vos que valor més el fet de comprovar que determinades propostes poden passar o passen el sedàs, aquest sedàs que tenim tots de sentit comú i que tenen totes les forces parlamentàries en aquest parlament. Per tant, no sé, allò de l'esperança que puguem arribar a acords amplis en qüestions fonamentals i que aquesta qüestió fonamental sigui una futura llei de les Illes Balears, una futura llei d'educació de les Illes Balears.

Ara, concretant una mica més, sí que m'agradaria que segons quins tipus d'afirmacions, que són d'aquestes tan generals, quan parlen de temes molts generals com tot un sistema educatiu, quan un sistema educatiu es posa en funcionament òbviament que al llarg del temps un observa i pot veure en la pràctica les coses que s'han de canviar, que s'han de modificar, només faltaria! Els que serien de la primera serien perfectes i això és absurd i tampoc no entra dins el sentit comú d'aquests parlamentaris. Per tant, no generalitzar, vull dir que qualsevol sistema educatiu, el que farem nosaltres mateixos amb la nova llei d'educació, segur que en el moment en què la posarem a la pràctica, l'hauré de modificar perquè hi haurà coses que no seran..., o no tendran el fruit que tenim.

Sobretot dir que la reflexió que m'ha dut a plantejar aquest tipus de centres i la necessitat, sobretot en illes com Eivissa, per això ho he centrat, quan es fan segons quines lleis d'educació, des del model de l'Estat de vegades no es té en compte les particularitats de cada zona. Ho dic perquè esper que la nostra sí, som una comunitat educativa que viu dins una indústria turística i això té unes repercussions tan directes i tan immenses dins el món educatiu que no es poden obviar. Per tant, com que això no ho canviarem, ara per ara pens que és molt més fàcil canviar un sistema educatiu i no la indústria que tenim, pens que hem de pensar de quina manera protegir, si es pot utilitzar aquesta paraula, els infants davant de totes les particularitats que implica aquesta indústria. Té també uns efectes contaminants, no contamina d'una manera, però sí d'una altra. Per tant, d'aquest model turístic pens que ve que s'apliqui aquest model educatiu. Però bé, supòs que ja tendrem més temps de parlar-ne i vull recordar que el primer que comença a instaurar aquest model va ser el conseller Llinàs. Jo començ a veure que hi ha aquesta possibilitat d'aplicar aquest model a l'escola pública a través del conseller Llinàs i li vull fer aquest reconeixement.

També li vull donar la raó, en aquests moments és cert que a Santa Gertrudis ja està molt avançat i que per res del món voldria que s'aturàs el seu procés de construcció, amb el retard que duim a Eivissa d'infraestructures, no voldria que aquest parlament aturàs res amb el que costa posar-les en marxa.

Per tant, si us sembla bé feim un recés de dos minuts i acabam de decidir el redactat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Idò feim un recés de dos minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, ho tenen ja?, han passat ja tres minuts de recés, si els sembla recomençaríem la sessió.

Sra. Marí, si vostè vol llegir com quedaria la proposta d'acord.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta, molt breument. Els tres punts quedarien redactat de la següent manera.

El primer punt seria: "Estudiar la possibilitat d'aplicar aquest nou model de centre educatiu a les Illes Balears tot aprofitant l'etapa legislativa que s'està iniciant en aquests moments."

Punt 2: "Promoure, sempre que sigui necessari, un nou model de centre educatiu que integra primària i secundària, especialment en centres de nova creació en poblacions mitjanes o en creixement."

I 3: "Tenir en compte aquesta nova modalitat a l'hora de construir nous centres a Eivissa tal i com ja s'està fent a Mallorca i a Menorca."

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, aquesta presidència entén que quedaria aprovada per assentiment i, en conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 814/12.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1334/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesa de diàleg permanent entre les federacions de pares i mares d'alumnes i l'administració.

I per acabar, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1334/12, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesa de diàleg permanent entre les federacions de pares i mares d'alumnes i l'administració.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Mirin, en el programa electoral del Partit Popular parlaven d'aquesta mesa de diàleg, en parlaven perquè el mateixos pares, les mateixes federacions de pares són els que ens ho varen demanar.

Nosaltres tenim molt clar que els pares i les mares són els primers responsables de l'educació dels seus fills, per això necessitam la seva participació dins el sistema educatiu i confiar en les seves decisions. Com deia Saramago, *la escuela instruye y la familia educa*, un premi Nobel i que parlava d'aquesta manera. Sabem que, a més, és un moment de crisi, sabem que és un moment de reestructuracions dins l'educació i ara més que ami necessitem les famílies a prop, bé, l'administració necessitarà les famílies a prop per contar-los de primera mà el que passa i les noves reestructuracions, són moment de canvi i es necessita explicar aquest model de canvi.

Reconèixer el paper essencial i preferent que han exercit les famílies en el sistema educatiu sostingut amb fons públics és del tot necessari, així com mantenir un diàleg continu, fluid i eficaç, des del convenciment que la implantació de les famílies és essencial i ha de ser articulada.

La finalitat d'aquesta mesa seria la col·laboració amb les associacions de pares i mares mitjançant les federacions en què s'integren i la participació amb aquelles qüestions relacionades amb el sistema educatiu, considerades d'especial interès social. Entre els seus objectius hi figurarien l'estudi, discussió, seguiment i, en el seu cas, proposta d'assumptes que afectin l'àmbit educatiu de les Illes Balears, així com els projectes, avantprojectes i disposicions normatives rellevants que la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats decideixi sotmetre a la seva consideració.

El Grup Parlamentari Popular creu necessari, i amb independència dels òrgans de representació que pertocuen als pares i mares dels alumnes, sabem que cada centre té una APIMA, però al marge d'això, la constitució, veim necessari obrir un altre canal de comunicació i a més un canal directe entre l'administració i els pares i les mares, per això creim necessària la constitució d'aquesta mesa sectorial on es puguin tractar, com ja he dit abans, temes d'àmbit general educatiu, i on els pares puguin mantenir un diàleg directe amb la Conselleria d'Educació i Cultura.

Les famílies han de ser capaces i sobretot sentir-se eficaces, han de fer un salt qualitatiu per al desenvolupament adequat, en el nostre compromís i responsabilitat amb l'educació i per tant amb el tot el sistema educatiu. Per això, a més de participar com a membres de la comunitat educativa, hem de completar adequadament la nostra presència en els òrgans col·legiats, els pares han de poder completar la seva presència en aquests òrgans col·legiats de gestió en els centres educatius i com part dels òrgans consultius dels quals formen part.

La nostra aportació ha de ser molt més clara i profunda, l'aportació estic parlant en primera persona com a mare, la nostra aportació ha de ser molt més clara i profunda, fruit d'una contínua reflexió des de l'àmbit familiar, només així podrem estar a l'alçada de la nostra responsabilitat social. És per això que deman als altres grups parlamentaris el suport perquè el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a crear una mesa de diàleg permanent entre les federacions de pares i mares d'alumnes i l'administració. El funcionament bàsic, el nombre de representants, el sistema d'elecció, així com altres aspectes necessaris per a la seva constitució i funcionament es recolliran en un decret del conseller d'Educació i Cultura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aguiló. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el Grup Popular ens proposa la creació d'un òrgan de participació dels pares i mares en l'administració educativa amb la qual no podem estar més que d'acord. Em sembla, a més, imprescindible que els progenitors tinguin veu davant l'organisme on es prenen les decisions en matèria educatiu que de tan a prop afecta el present i el futur dels seus fills i filles. De la mateixa manera que des de fa molts anys ja tenen la possibilitat de participació en els centres docents a través de les associacions de pares i mares i dels consells escolars i també la tenen a nivell territorial en els consells escolars municipals, insulars i en el Consell Escolar de les Illes Balears, de la mateixa manera, com dic, també pensam que han de tenir la possibilitat de participar, de col·laborar i de fer-se sentir al màxim nivell competencial.

Aquesta mesa de diàleg que es proposa no seria tampoc, ja s'ha vist, una experiència nova ni desconeguda, perquè n'hi ha a altres comunitats autònomes, algunes ja amb tradició com València que, si no ho tenc malentès, funciona des del 1996, però també hi ha Navarra i Astúries; aquest darrer, el d'Astúries és el més recent, va ser publicat en el butlletí oficial del Principat dia 8 de març, aquest mateix mes. A nivell nacional també existeix, que va ser creada la primavera del 2010 i adscrita al Ministeri d'Educació.

En definitiva, el nostre grup, tal com he dit no pot estar més d'acord, entre d'altres coses perquè sabem que és una reivindicació de les mateixes federacions de pares i mares de fa anys, que s'ha anat plantejant a diverses legislatures, segons les nostres informacions, i justament en aquesta, en què no ho han fet, és l'administració la que s'avança, suposam, a través del grup parlamentari que li dona suport, però a nosaltres ja ens sembla bé.

A nosaltres el que ens preocupa, i voldria fer aquí aquesta reflexió, és que es deixés de banda que les associacions de pares i mares necessiten no únicament espais de participació, amb els quals estam, com hem dit, totalment d'acord, sinó també els recursos necessaris per fer-ho. I les notícies que han aparegut els darrers mesos donen a entendre que els temps no són massa propicis. Els pares i mares són corresponsables de l'educació, de la instrucció i de l'educació, corresponsables. Com s'ha dit en diverses ocasions, l'educació és responsabilitat de tota la tribu i per tant s'ha de participar, s'ha de col·laborar, s'ha d'ajudar en l'educació dels fills i filles, però també als pares i a les mares, a més que els agradi aquesta participació i aquesta col·laboració, també els agraden altres coses, per exemple que tinguin llibres de text que no signifiquin una ruïna familiar; poder conciliar la vida dels membres familiars; que els seus fills i filles tinguin un professorat ben format i preparat; gaudir de millors infraestructures; és a dir, tota una sèrie de qüestions que també reivindiquen des de fa molt temps les associacions de pares i mares.

Suposam que aquesta mesa de diàleg ha de servir per tenir més a prop l'administració educativa i que no sigui únicament un canal de comunicació de dalt a baix, és a dir, de l'administració cap als pares i mares, és a dir, de fer arribar i difondre l'actuació i els criteris de la Conselleria d'Educació, sinó també de baix cap a dalt, és a dir, dels pares i mares cap a l'administració, que es puguin recollir les reivindicacions que

tenen i sobretot aquelles que tenen ara mateix. A tall d'exemple diré que fa un any les demandes eren d'ampliació de serveis i de qualitat dels serveis, però ara són de manteniment d'aquells serveis dels quals disposen ara mateix, és a dir, no tornar endarrera, endarrera les xifres de fracàs escolar; endarrera les ràtios; endarrera el suport a l'alumnat; endarrera en els serveis complementaris, que no s'hagin de tancar menjadors ni escoles matineres, ni activitats extraescolars, etc.

Tot açò suposam que és el que volen dir directament el conseller, els pares i mares en aquesta mesa de diàleg. No dubt de la importància d'una mesa de diàleg i que aquesta ha estat molt reivindicada, però el que hem pogut seguir per la premsa les darreres setmanes han estat altres reivindicacions i denúncies per part de les APIMA. La Confederació d'APAS, sense anar més enfora, segons el *Diario de Mallorca* diríem de dia 3 de febrer, lamenta quatre punts crítics: l'ajust de plantilla i la massificació a les aules; la supressió dels programes de suport per a l'alumnat amb més dificultats, com el PROA; els retards i impagaments als centres educatius, que posen en perill la seguretat i el confort dels alumnes i de les alumnes i els retalls o supressió directament de les partides per a les APA, que en molts casos es dedicaven a desenvolupar serveis com el de menjador o d'activitats extraescolars.

Donarem suport, per tant, a aquesta iniciativa perquè pensam que és bo donar a les associacions de pares i mares la possibilitat d'expressar directament totes aquestes preocupacions al conseller o almanco a l'*staff* de la conselleria.

El que sí demanaríem, com a una esmena *in voce*, és que la composició, que es tingui en compte a la composició de la mesa aquelles federacions d'associacions de pares i mares que tenen una presència important en els centres educatius en funció de la representativitat que es dona al nombre de PIME federades a cada una de les federacions, en la mateixa proporció de la representació que tenen actualment ja en el Consell Escolar de les Illes Balears.

I res més, senyores i senyors diputats i diputades, dir que ara s'ha de reconèixer més que mai la tasca que aquestes associacions tenen en la comunitat educativa i en la seva incidència directa en la qualitat de l'educació. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. També per part del nostre grup donarem suport a aquesta iniciativa, creim que tot allò que redundi a favor d'una participació i de democratitzar els centres i donar-los autonomia i participació per part dels pares i mares, en aquest cas concret, creim que és positiu.

Donam més importància, certament, si hem d'establir una jerarquia, a aquests òrgans plurilaterals, com són els consells escolars i que són de Govern, el Consell Escolar també Insular i el de les Illes Balears, creim que és aquí on sobretot s'han de trobar i s'ha d'escollar tots els actors i protagonistes de la comunitat educativa, però creim que també serà enriquidor i positiu que hi hagi aquesta mesa bilateral entre les associacions o federacions de pares i mares i l'administració; creim que això sempre és positiu i hi ha elements, hi ha punts del debat en el qual es pot aprofundir o que tenen una especificitat que és bo que sigui tractada a una mesa de diàleg d'aquestes característiques, per tant hi donarem suport.

Com hi haguéssim donat suport i quasi ho haguéssim celebrat si hagués estat el propi Govern qui l'hagués constituïda i crec que amb l'aplaudiment generalitzat de tots nosaltres, però en qualsevol cas, si s'ha cercat aquesta fórmula, que sigui a través d'un acord del Parlament, doncs també ens semblarà bé.

Una cosa sí que volia establir, com s'han apuntat algunes prèvies perquè sigui positiva aquesta formulació: una és el respecte, jo crec que és molt important i s'entén que si es vol fer una mesa de diàleg permanent és perquè precisament es reconeix, no ho sé, la representativitat i el paper que juguen dins la comunitat educativa els pares i mares i no es dejecten les seves iniciatives, vull parlar, per exemple que s'han convocat manifestacions, convocades per federacions de pares i mares majoritàriament representatives a les Illes Balears i en aquest Parlament el Grup Popular les ha dejectat directament, la seva convocatòria, la seva presència, els requisits, la instrumentalització política respecte de coses que han fet federacions d'associacions de pares i mares, que jo crec que sorprèn aquest doble discurs. Jo vull pensar, (...) institucional, que és el que ens presenta aquesta proposició no de llei, però hauria de ser un respecte real, lleial i no caricaturitzar-ho i crear, intentar desacreditar la societat civil i les seves reivindicacions.

Com ho és en general a l'hora d'escollar, es tracta d'una mesa de diàleg no per fer una foto, entenc, sinó perquè realment hi hagi un debat, un acostament de posicions, si és possible, fins a un cert punt, i el que veim en aquests moments és un enfrontament total gairebé. En aquest moment, les darreres, s'ha apuntat algun dels darrers pronunciaments, però ara ho tenim en el darrer, deu ser d'ahir o de despus-ahir, el tema dels llaços a les escoles per part de FAPA de Mallorca; tenim tota la mobilització que té la CEAPA a nivell d'Estat; tenim totes les queixes que han totes les FAPA, la FAPA de Menorca, la FAPA d'Eivissa respecte dels retalls a les ajudes a les federacions i, en general, a la feina que fan els pares i mares que s'han implicat, com s'ha apuntat, en tota l'activitat complementària dels centres, en els menjadors, en les actuacions extraescolars, cursos extraescolars, que també els ajuntaments s'hi estan replegant, com en les escoles matineres o en determinades iniciatives que, uns centres més, uns centres menys, doncs les entitats, les associacions, en aquest cas la de pares i mares de cada centre, però que després també estan federades, doncs han vist reduïdes significativament el suport que rebien, que ja hi aportaven voluntariat i que ja hi aportaven, ja ho feien realment fent una gran aportació social a l'educació, però que, a més a més, ara es troben en una situació de greu retrocés, en el punt que s'estan tornant arrera serveis que ja pensàvem completament consolidats dins la complementarietat de l'educació.

Per tant, això demanam que s'escolti, que es tenguí en compte, que no sigui que el Partit Popular vengui amb idees tan preconcebudes que només les tenguí allà com per fer un gest i les tenguí a una mesa en la qual deixi perorar però que no els escolti, creim que un diàleg és un diàleg, no és que cadascú digui la seva i després el Govern faci el que vulgui; si els han d'escoltar, nosaltres creim que serà una molt bona iniciativa. I voldríem pensar que és un canvi de rumb, perquè en aquest moment el que veim és posat un Partit Popular amb cucales amb el tema de l'educació i no escoltant absolutament ningú de tota la comunitat educativa; els darrers episodis amb els reptes que vivim a les Illes Balears veure com una administració educativa s'enfronta directament amb els centres, els insulta, els tracta d'adoctrinadors, de manipuladors de nins, quan les federacions de pares i mares diuen una cosa la conselleria diu la contrària i, sobretot, molt especialment la Sra. Aguiló, jo crec que a més fa una feina aquí d'animadora de tot el que pugui ser dejectar aquesta societat civil, i jo crec que la veritat volem celebrar, salutar aquesta iniciativa, però m'agradaria que tengués alguna credibilitat.

La veritat, l'altra qüestió, s'ha apuntat, jo veia que feia capades quan se li demanava que fossin representatives, jo vull pensar que això és implícit en l'acord, que seran federacions de pares i mares i no serà, jo que sé, l'*Instituto de Política Familiar*, no se m'ocorre que tenguí el tractament de federació de pares i mares, vull pensar, no?; perquè ens hem trobat presentacions, *Círculo Balear* a la presentació del Pacte social per a l'educació, i a un li sorprèn, ja com a actors de la societat civil dins temes educatius, perquè te sorprèn, te sorprèn la tria dels convidats a aquesta taula. Però com que, el que diu la proposició no de llei em pareix molt de sentit comú, molt correcte i molt condret, com federacions de pares i mares d'alumnes i l'administració, i don per suposat que parlem de representatives, doncs nosaltres hi votarem a favor, molt conhortats per poder coincidir en qualque cosa amb tots els grups en matèria educativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per contradiccions, Sra. Aguiló, vol fer ús de la paraula? Te cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies pel suport dels companyes, dels diputats dels grups parlamentaris.

Miri, jo no volia pegar, però no em queda altre remei, em sap molt de greu. Fa quatre anys aquesta proposició no de llei, no ha sortit del Govern, aquesta proposició no de llei ha sortit d'una diputada que ha estat sindicalista i que durant quatre anys ha sentit els laments, durant quatre anys de pacte de progrés, ha sentit els laments dels pares.

Ara no els sent? Sí, igualment, igualment, igualment em reunes amb ells, igual, el problema és que duim un endarreriment. Les escoles matineres jo sé que fan un esforç sobrehumà per dur endavant les escoles matineres, però és que fa quatre anys que també el fan. Fa dos anys les activitats extraescolars, fins i tot els pares, les associacions de pares varen haver de posar doblers de l'associació de pares pròpiament dit perquè la conselleria no els pagava o no els subvencionava les activitats extraescolars. Per tant, duim quatre anys de retard, vull dir que això és la situació.

I per això, perquè veim aquesta manca, diguem, que els pares, per exemple el Sr. Jaume Ribas, el Sr. Fernando Martín, toquen a la porta de la conselleria i no se'ls ha obert en massa ocasions, per això se'ls va proposar obrir una mesa de diàleg; que ja sé que és ver que durant moltes legislatures s'ha intentat aquesta mesa de diàleg, ningú no s'ha posat al front, i jo els vaig prometre que si guanyàvem les eleccions jo duria com a proposició no de llei la construcció d'aquesta mesa de diàleg. I precisament és per això, perquè sabem el voluntariat que fan les associacions de pares en els centres, perquè sabem el malament que ho han passat aquests quatre anys; perquè el mateix conseller Llinàs, l'any 2009-2010, quan feia una valoració del curs, deia que ho havien passat malament econòmicament, un exemple era que no havien convocat les ajudes als pares i les mares, per tant sabem que aquests quatre anys no han passat molt malament, i el que volem és ajudar-los a través d'aquesta mesa de diàleg, però que també entenguin que l'administració no té doblers i que, doncs arribar a un tipus d'educació més reestructurada i un tipus d'educació allà on facin falta menys doblers.

Com ha dit la meua companya, des que va començar la LOGSE, des que es va implantar la LOGSE ha augmentat la inversió un 60% en educació, i no així el fracàs escolar..., o també ha augmentat, és a dir, hem augmentat la finançació i hem augmentat el fracàs escolar. Per tant aquest no és el sistema.

Per tant és hora d'asseure'ns, de parlar, de deixar-nos de senyeres a instituts que no són nostres, que no són dels equips directius sinó de la conselleria i no tenen per què penjar cap senyera ni adoctrinar cap infant, ni obligar cap professora a posar-se una senyera penjada, perquè això ens ha passat i ens han telefonat, ni obligar cap professor ni professora a votar a un claustre un manifest en contra de cap partit polític, que això ha passat, i això és el que volem fer, que es deixi la política, que es deixi de fer política dins les aules, perquè ho he viscut i ho puc dir, que es fa política dins les aules, que es deixi de fer política dins les aules i que dins les aules s'ensenyi als al·lots, i per això volem atracar els pares a la conselleria perquè així puguem parlar d'aquestes coses. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Aquesta presidència entén que s'aprovaria la proposició no de llei per unanimitat.

Sra. Rita...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

No, havia fet un suggeriment abans, si es podria afegir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Aguiló, accepta la proposta de la Sra. Rita?

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Perdoni, bé, jo crec que nosaltres no hem de dir com fer..., ja hem dit que ho faria el Govern a través...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, vostè ha de dir si accepta o no accepta...

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

No ho accept, no perquè es farà mitjançant decret.

LA SRA. PRESIDENTA:

No? D'acord. Sra. Rita, no queda acceptada. El que faríem és votar talment com està.

Per unanimitat, idò, o faria falta entrar a votació?

Idò per unanimitat. I, en conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei 1334/12.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS